

Wspomnienia o „sercu uczelni” – od społeczności akademickiej do społeczeństwa wiedzy

W świetle historii łatwiej jest oceniać teraźniejszość i przewidywać przyszłość. Właśnie ta idea legła u podstaw niniejszych wspomnień związanych z biblioteką Akademii Teologii Katolickiej i Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Siłą rzeczy ograniczę się do najbardziej zapamiętanych chwil i spotkań, przy czym niektóre ze wspomnień rozszerzę i udokumentuję treścią, jaka już została spisana.

„Serce pełne miłości, dobroci i mądrości”

Trzydzieści dwa lata temu, przy ul. Dewajtis 5 w Warszawie, prawie wszystko było inne, nawet wejście na kampus. Władze Akademii Teologii Katolickiej – rektorskie i dziekańskie, administracja i kwestura, mieściły się w zabytkowym budynku, w którym był również konwikt, czyli akademik dla księży, stołówka i „serce uczelni”. Tak pozwoliłem sobie określić bibliotekę wówczas zajmującą miejsce, które od kilkunastu lat przynależy do Wydziału Teologicznego. Właśnie na bibliotece będzie skupiona niniejsza refleksja, sięgająca w przeszłość, jakkolwiek ważna dla współczesnego odbiorcy, gdy chodzi o uchwycenie atmosfery, której doświadczyłem jako młody człowiek wchodzący w tajniki wiedzy.

Najbardziej żywym wspomnieniem są osoby, które wtedy spotkałem - ich serdeczność, oddanie, kompetencja i autorytet, jakim się cieszyły. Od roku 1991 tą jednostką administracyjną zarządzał p. mgr Piotr Latawiec – starszy kustosz dyplomowany, który wraz ze zmieniającymi się uwarunkowaniami bardzo odważnie, wręcz wizjonersko wprowadzał zmiany odpowiadające na wyzwania czasu, wykazując dużą troskę o ciągłe ubogacanie zbiorów bibliotecznych. Jemu zawdzięczamy między innymi świetną współpracę i w jakiejś mierze przewodnią rolę w ramach Federacji Bibliotek Kościelnych „FIDES”. Biblioteka Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie wraz z Biblioteką Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie i Papieską Akademią Teologiczną w Krakowie została bowiem członkiem współzałożycielem Federacji, która w 1995 r. uzyskała osobowość prawną na

gruncie prawa kościelnego i praw państwowych. Do niewątpliwych osiągnięć Federacji został zaliczony dostęp do multiwyszukiwarki Fidkar¹.

Najczęstszy kontakt był jednak z s. Genowefą Pawelską, która równocześnie była świetną lektorką języka angielskiego. Siostra na co dzień koordynowała pracę osób zatrudnionych w bibliotece, dobrze przygotowanych do realizacji spoczywających na nich zadań i wykazujących ogromny takt w kontaktach ze studentami, a w przypadku tych początkujących, także wielką cierpliwość. Mimo różnicy celów, w przypadku niektórych także wieku i pełnionych funkcji, czuliśmy się jak jedna rodzina. Mogliśmy na siebie liczyć, ufaliśmy sobie, martwiliśmy się o siebie wzajemnie i troszczyliśmy. Wszyscy się znaliśmy, ponieważ pracowników i studentów było znacznie mniej niż kilka lat później, a miejsca na bibliotekę niewiele. Prosperity lokalowe jeszcze nie było widoczne na horyzoncie rozwoju uczelni, która powstała niejako z popiołów, a w samych początkach skazywana na unicestwienie, jak niechciane dziecko ówczesnych władz państwowych. Ale w latach 90-tych XX wieku, mimo że Akademia Teologii Katolickiej cierpiała na brak odpowiedniej infrastruktury i dofinansowania, posiadała już dużą rozpoznawalność nie tylko w Polsce, ale też w niektórych krajach Europy Zachodniej. Przekonałem się o tym będąc w Mediolanie, podczas spotkania z profesorami Uniwersytetu „Sacro Cuore”. ATK była postrzegana jako uczelnia o silnych naukach kościelnych, uprawianych na Wydziałach: Teologii, Prawa Kanonicznego i Filozofii Chrześcijańskiej, jak też dynamicznie rozwijających się naukach historycznych i społecznych w ramach tzw. „Wydziału Czwartego”, czyli Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych. Status formalny tej struktury został odcisnięty na nowo powstających kierunkach i wydziałach, które jakkolwiek zdecydowały o zmianach jakościowych i ilościowych, jednak weszły w atmosferę uczelni budowanej przed dziesiątki lat na fundamentach katolickich.

Od 1982 r. przy nowych kierunkach i wydziałach zaczęły powstawać biblioteki specjalistyczne. Pierwszą z nich była biblioteka przy Instytucie Studiów nad Rodziną, gdzie zaczynałem swoją przygodę akademicką jako pracownik naukowo-dydaktyczny. Następnie powołano jeszcze biblioteki: Wydziału Nauk Humanistycznych, Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych, Wydziału Nauk Pedagogicznych, Wydziału Prawa i Administracji². Pomysły tworzenia bibliotek wydziałowych bardziej były ukierunkowane sektorowo. Miały odciążać bibliotekę główną i zapewnić większą dostępność studentom i pracownikom do zbiorów zwłaszcza fachowej literatury.

¹ Por. P. Latawiec, Biblioteka Główna Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Forum Bibliotek Medycznych (Medical Library Forum), 5(2012), nr 2(10), s. 139.

² Por. tamże, s. 141.

Nowy etap w rozwoju „serca uczelni”

Wraz z rozwojem uczelni rosły zatem potrzeby związane z biblioteką, jej wyposażeniem i warunkami lokalowymi. Pamiętam dyskusje, oczekiwania i postulaty wysuwane pod adresem władz Uczelni, jeszcze przed przekształceniem Akademii Teologii Katolickiej w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wyjściem naprzeciw tym oczekiwaniom była budowa nowego budynku, w którym dużą część przeznaczono na nowoczesne magazyny biblioteczne i przestrzeń dedykowaną pracy własnej, czyli lekturze. Jest to dzieło, które powstawało za rektorstwa ks. prof. Romana Bartnickiego, dając „sercu uczelni” nowe życie.

Po przygotowaniu pomieszczeń dużym wyzwaniem było przeniesienie zbiorów, ich uporządkowanie, rejestracja, a z biegiem czasu także digitalizacja. Wówczas punkt ciężkości został przesunięty na Dyrektora Biblioteki, p. Piotra Latawca. Wydaje mi się, że właśnie ten etap jest wyjątkowo ciekawy i ważny w historii biblioteki, między innymi ze względu na konieczność przygotowania nowej koncepcji jej funkcjonowania, przy czym jego opisanie pozostawiam tym, którzy bezpośrednio byli odpowiedzialni za realizację tego dzieła. Chcę tylko wspomnieć, że od roku 1990 następuje przekształcenie biblioteki ze specjalistycznej na uniwersalną. Od stycznia 1993 r. rozpoczęto komputerowe katalogowanie zbiorów. Dzięki temu informacje zawarte w zbiorach bibliotecznych naszej uczelni mogły już być przekazywane do Centralnego Katalogu Zagranicznych Wydawnictw Ciągłych w Bibliotekach Polskich i Centralnego Katalogu Książek Zagranicznych do Biblioteki Narodowej, a od 1996 r. są umieszczane na stronie www biblioteki uczelnianej. Dzisiaj możemy się szczycić ogólnodostępnym nowoczesnym skanerem i komputerem przystosowanym dla potrzeb osób niewidomych i niedowidzących³.

W moich wspomnieniach wracam do pierwszych wrażeń, których doświadczyłem w zetknięciu z nowym budynkiem, w którym znalazły się między innymi: piękna sala im. Jana Pawła II, sale wykładowe, ale ważna dla studentów i wykładowców, a przede wszystkim dla rozwoju nauki Biblioteka, dla mnie nieoceniona, gdy chodzi o przygotowanie kolejnych publikacji naukowych. W porównaniu z infrastrukturą z 1992 to była inna przestrzeń, jak już wspomniałem wyżej, przestronna, nowoczesna, z wyodrębnionymi czytelniami, bardzo nowoczesnie urządzonego magazynem, z szybkim dostępem do konkretnych publikacji - dzięki cyfryzacji. Najważniejszy był jednak personel, w znacznej części już znany i sprawdzony, ale

³ Por. tamże.

też ubogacany nowo przyjętymi osobami, które przejęły ducha charakterystycznego dla Akademii Teologii Katolickiej, tworzonego przez wspólną pracę, kontakty i modlitwę. Już w nowej infrastrukturze, której – przyznaje z pokorą - musiałem się uczyć, wielkie wsparcie otrzymywałem od wszystkich spotykanych w bibliotece pracowników, graniczące bardzo często z serdecznością. Jakkolwiek kwerendę biblioteczną robiłem w różnych miejscach w Polsce i poza granicami naszego kraju, miejscem najbardziej bliskim i szczególnym była zawsze nasza Biblioteka - „serce uczelni”. Tutaj odnajdywałem najbardziej cenne zbiory między innymi dla przygotowania najważniejszych monografii - dla książki habilitacyjnej i profesorskiej, ponieważ magisterium przygotowałem jeszcze w starej infrastrukturze uczelni.

„Serce uczelni” w budowaniu UKSW jako nowoczesnego uniwersytetu przyszłości

Rok 2012 był dla mnie wyjątkowy. Decyzją elektorów zostałem postawiony na czele uczelni, która w całkowitym tego słowa znaczeniu jest dla mnie „Alma mater”, ponieważ tutaj zdobyłem pierwsze stopnie naukowe, aż do usamodzielnienia. Zawsze chciałem, by ta uczelnia, pielęgnując swoją historię, stała się rozpoznawalna ze względu na swój rozwój, innowacyjność w podejściu do uprawianej nauki i tworzeniu sieci z innymi najważniejszymi ośrodkami naukowymi w Polsce i na świecie. Nowe kierunki i wydziały, w tym Wydział Nauk Medycznych. Collegium Novum UKSW z kierunkiem lekarskim, centra badawcze i przypisane do nich spółki - z najbardziej rozpoznawalną spółką „Ezra”, dedykowaną psychiatrii środowiskowej, oraz Centrum Obliczeń na dużych danych zlokalizowane w Dziekanowie Leśnym, dały nam dużą rozpoznawalność. W ciągu kilku lat podpisaliśmy setki umów z podmiotami rezydującymi w Polsce i poza naszym krajem, ważnymi dla rozwoju nauki z naciskiem na wdrożenia. W takiej sytuacji jednym z zadań było rozbudowanie Biblioteki. Była to nie tylko okoliczność wynikająca ze zmieniającej się sytuacji, ale też potrzeba serca urzędującego wówczas rektora, wspartego zwłaszcza głosem najbliższych współpracowników, w tym p. prof. Cezarego Mika, prorektora odpowiedzialnego za naukę w kadencji 2012-2016. Powrócił pomysł, który zrodził się – jeśli dobrze pamiętam, za kadencji rektorskiej ks. prof. Ryszarda Rumianka, zbudowania nowoczesnej biblioteki na kampusie przy ul. Wóycickiego, o czym również wspominał p. Piotr Latawiec w wypowiedzi dotyczącej Biblioteki Głównej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Brak funduszy, przeciągające się procedury umożliwiające odzyskanie terenu, skutecznie zablokowały realizację tej inwestycji.

W kontekście rozwoju i aktywności Biblioteki UKSW pamiętam dobrze spotkanie przedstawicieli bibliotek wydziałów teologicznych, które miało miejsce w styczniu 2013 r.

Uczestniczyłem osobiście w tym wydarzeniu, podczas którego dyrektor Biblioteki UKSW mgr Piotr Latawiec i dyrektor Biblioteki PWTW we Wrocławiu ks. dr Jerzy Witeczak, z którym wielokrotnie widywałem się później we Wrocławiu, podkreślili konieczność bliskiej współpracy reprezentowanych przez nich bibliotek. W celu koordynacji działań i inicjatyw oraz współpracy na polu wymiany bibliotecznej powołano odrębne od Federacji FIDES gremium pod nazwą Konferencja Dyrektorów Bibliotek Wydziałów Teologicznych. Z inicjatywy dyrektora Piotra Latawca przedyskutowano podstawowe cele Konferencji i sformułowano określone zadania. Za najważniejsze uznano:

- wzajemną wymianę informacji i doświadczeń;
- współpracę w dziedzinie promowania zasobów własnych i innych bibliotek teologicznych;
- inicjowanie współpracy między środowiskami naukowymi a bibliotecznymi⁴.

Za czasów pełnienia przeze mnie funkcji rektora Biblioteka UKSW była jedną z najbardziej aktywnych jednostek administracyjnych naszej uczelni i wspólnie wpisała się w zmiany systemowe służące budowaniu UKSW jako nowoczesnego uniwersytetu przyszłości⁵. Główne założenia w tym względzie przedstawiłem na wiosnę w roku 2012, w ramach spotkania wyborczego kandydatów na rektora. Jedną z nowych propozycji było budowanie e-universytetu. W ramach tak sformułowanej idei, w kolejnych latach zostało podjętych szereg działań. Jednym z pierwszych było zbudowanie infrastruktury pozwalającej na usprawnienie pracy administracji uniwersyteckiej i obsługi studenta. Wprowadziliśmy elektroniczny indeks, który dzisiaj jest oczywistością. Nasz Uniwersytet podjął działania zmierzające do stałego podnoszenia jakości świadczonych usług elektronicznych oraz tworzenia i udostępniania nowych, w oparciu o ich integrację z już istniejącymi. Dążyliśmy do stworzenia spójnego i efektywnego systemu obsługi kandydata, studenta i pracownika Uniwersytetu, na bazie działającego i rozwijanego systemu do zarządzania Uczelnią klasy ERP. Budowaliśmy uczelnię, która jest dla studenta i jemu ma służyć. Stąd informatyzacja uczelni została najpierw skoncentrowana na stałym rozwijaniu modułów systemu obsługi studenta USOS, ze szczególnym uwzględnieniem mobilności. W trakcie zmian systemowych została udostępniona studentom aplikacja mobilna iUKSW, która jako jedyny taki produkt na rynku, miała pełną integrację z USOS. Unowocześniona została platforma e-learningowa, która umożliwiła

⁴ Por. tamże, s. 139-140.

⁵ Tę część wypowiedzi/wspomnień, powiązanych z rozwojem UKSW jako e-universytetu, opieram na wypowiedzi, którą zaprezentowałem w książce dedykowanej Wielkiemu Kanclerzowi UKSW ks. kard. Kazimierzowi Nyczowi. S. Dziekoński, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego wobec wyzwań cywilizacyjnych, w: Dobry Pasterz troszczy się o swoją owczarnię. Księga jubileuszowa dedykowana Metropoliecie Warszawskiemu kard. Kazimierzowi Nyczowi, red. K. Pawlina, M. Campagnaro, J. Stańczuk, s. 288-293.

prorowadzenie zajęć w czasie rzeczywistym, jak również interaktywne i bezprzewodowe przeprowadzanie egzaminów. Rozwinięte zostały systemy wideokonferencyjne oraz narzędzia do pracy grupowej skierowane zarówno do pracowników naukowo-dydaktycznych, jak też administracyjnych, które opierają się na narzędziach pracy grupowej, niezależnie od miejsca przebywania osób i ich liczby, tj. wspólne kalendarze czy listy zadań. Wdrożenie tych rozwiązań okazało się wręcz opatrnościowe w kontekście pandemii Covid 19, przymusowej izolacji osób, z drugiej zaś strony konieczności prowadzenia działań wpisanych misję uczelni.

Jednym z istotnych filarów rozwoju informatyzacji w Uczelni było zapewnienie skutecznego obiegu informacji i podniesienie jakości obsługi administracyjnej. Przejrzystość procesów administracyjnych oraz logiczny i skuteczny obieg informacji był integrowany z systemem Obiegu Dokumentów (ESOD). Celem działania było stworzenie i przekazanie społeczności akademickiej narzędzia użytecznego, bezpiecznego i prostego w stosowaniu. Już wcześniej do użytku zostały oddane systemy wspomagające działania administracyjne, takie jak: Helpdesk Składniki Majątku (HSM), Centralny Rejestr Umów, Portal Pracowniczy. W projektowanych narzędziach do obsługi elektronicznej znalazł się System do Zarządzania Konferencjami, który ma służyć efektywnemu planowaniu wydarzeń naukowych. W rozwoju zintegrowanej informatyzacji uniwersyteckiej jednym z głównych celów było projektowanie usług elektronicznych charakteryzujących się wysoką dostępnością dla społeczności akademickiej i zapewniających oszczędność czasu poprzez zwolnienie z konieczności wizyty w jednostce Uniwersytetu, o ile taka wizyta nie była konieczna.

W budowaniu e–uniwersytetu ważnym zadaniem odpowiadającym na wyzwania czasu było stworzenie zaplecza naukowo–badawczego, które pozwoliłoby uniwersytetowi wejść na wyższy poziom uprawianej nauki i znacząco poszerzyć zakres współpracy ze światem nauki i gospodarki. Tak powstał III kampus w Dziekanowie Leśnym, dedykowany nauce opartej na obliczeniach na dużych danych z zastosowaniem sztucznej inteligencji, wybudowany dzięki środkom uzyskanym z kontraktu terytorialnego. Do współpracy pozyskaliśmy m.in. KGHM Polska Miedź i PGE, z którymi stworzyliśmy agendy badawcze. Dzięki Centrum Cyfrowej Nauki i Technologii zrealizowaliśmy niektóre projekty wpisane w walkę z pandemią Covid-19. Warto jednak podkreślić, że powstanie Transdyscyplinarnego Badawczo-Rozwojowego Centrum Cyfrowej Nauki i Technologii zostało poprzedzone dwoma bardzo ważnymi projektami bazującymi na technologiach cyfrowych. Bez nich powstanie nowego kampusu o takim przeznaczeniu byłoby trudne, a nawet niemożliwe.

Kluczowym działaniem dla budowy UKSW jako nowoczesnego uniwersytetu przyszłości, kojarzonego z technologią cyfrową i szeroko profilowego, było stworzenie Centrum Technologii Informacyjnych Nauk Humanistyczno-Społecznych, sfinansowane ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Dla przygotowania i realizacji tego projektu pozyskaliśmy bardzo doświadczonych i rozpoznawalnych w świecie nauki partnerów, wśród których znaleźli się między innymi Ośrodek Przetwarzania Informacji i Wojskowy Instytut Medycyny Lotniczej. Ich obecność była dla nas bardzo ważna, ponieważ w historii UKSW był to pierwszy, tak duży projekt naukowo-wdrożeniowy, w którym byliśmy liderem. O wartości pomysłu, stopniu trudności przy jego realizacji i jakości wykonania świadczy prestiżowa nagroda „Lumen 2017”, jaką otrzymał Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Warto podkreślić, że wśród nominowanych do nagrody znalazły się wówczas bardzo silne ośrodki naukowe, mające międzynarodową rozpoznawalność w świecie nowych technologii: Politechnika Wroclawska i Politechnika Gdańska. W ten sposób został otwarty nowy rozdział w historii UKSW. Nasz Uniwersytet, do tej pory kojarzony głównie z teologią, naukami humanistycznymi i społecznymi, zyskał niejako „drugie płuco”, stając się ważnym partnerem dla przedsiębiorców, politechnik czy uniwersytetów technicznych.

Drugi ważny projekt dotyczył współpracy UKSW z Oxfordem. Wspólnie z jednym z najstarszych i najbardziej renomowanych uniwersytetów na świecie stworzyliśmy projekt budowy Akademickiego Centrum Kompetencji w zakresie Cyber Security. Umowa o współpracy została podpisana w ambasadzie Wielkiej Brytanii. Ranga tego wydarzenia została podniesiona przez fakt, że podpisanie listu intencyjnego miało miejsce w ambasadzie brytyjskiej, przy udziale przedstawicieli Jej Wysokości Królowej Anglii i rządu Wielkiej Brytanii, jak też przedstawicieli naszych ministerstw. Wspólnie z Oxfordem zdecydowaliśmy o budowie w UKSW Centrum Kompetencji w zakresie nowych technologii informacyjnych. Ze względu na tę inicjatywę wielokrotnie gościliśmy w naszej Uczelni przedstawicieli Oxfordu, między innymi podczas uroczystości inauguracyjnych czy święta uczelni. O naszej współpracy wspomniała Pani Premier Theresa May podczas konferencji prasowej, przygotowanej z racji wizyty przedstawicieli Rządu Polskiego w UK dotyczącej współpracy między obu krajami po Brexit. Już sam pomysł współpracy UKSW z Oxfordem, a jeszcze bardziej podpisana umowa o współpracy między ośrodkami akademickimi, dały naszej uczelni dużą rozpoznawalność, a w konsekwencji otworzyły szerokie możliwości współpracy międzynarodowej. Każdy tydzień przynosił coś nowego i ważnego dla podniesienia jakości kształcenia i wejścia z nauką na wyższy poziom. O tego czasu, naszych związków z Oxfordem, na znaczeniu zyskała - funkcjonująca w różnych środowiskach, nazywa Uniwersytetu Kardynała Stefana

Wyszyńskiego - UKSWord. Odtąd UKSWord zaczął być kojarzony z międzynarodową jakością.

W krótkim czasie UKSW stał się jednym z dwóch polskich członków Programu ELAN Network – European & Latin American Technology Based Business Network. Projekt ten zakładał skupienie bazy ofert biznesowych i technologicznych z Unii Europejskiej i Ameryki Łacińskiej, w takich branżach, jak między innymi: energia odnawialna, ICT, zdrowie, biotechnologia i biogospodarka. Ze strony naszej uczelni był to kolejny ważny krok w umiędzynarodowieniu przekładającym się na konkretną współpracę naukowo-badawczą i z przedsiębiorcami.

Wraz z rozwojem gościliśmy coraz częściej wybitnych przedstawicieli nauki, gospodarki i życia społecznego, dostrzegających wielki potencjał naszej uczelni w budowaniu nowej jakości nauki i dydaktyki. Dla nas szczególnym wyróżnieniem były parokrotne wizyty w UKSW Prezydentów Rzeczypospolitej, Pana Prezydenta Komorowskiego i Pana Prezydenta Andrzeja Dudy, który w murach naszej Alma mater podpisał ustawę zmieniającą ustawę o utworzeniu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. W uroczystości, która miała miejsce w murach naszej uczelni 13 lipca 2018 r., udział wzięli między innymi Wice Przewodniczący Rady Ministrów Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin, przedstawiciele świata nauki, posłowie i senatorowie, nasi pracownicy, studenci i doktoranci. Warto podkreślić, że wspomniana wyżej ustawa została przyjęta przez Sejm i Senat Rzeczypospolitej ponad podziałami, uzyskując w Sejmie 90 procent głosów popierających. Podczas uroczystości podziękowałem wszystkim zaangażowanym w przygotowanie i procedowanie ustawy, która otwierała naszej uczelni nowe możliwości rozwoju, zwłaszcza dla nowo powstałego Collegium Medicum. Jego utworzenie wspólnota Akademicka UKSW potraktowała jako votum wdzięczności Kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu i tym, którym zawdzięczamy wolność.

W działaniach nastawionych na budowanie marki naszej uczelni, dużą aktywność wykazywało kierownictwo i pracownicy Biblioteki. Informatyzacja i cyfryzacja zasobów Biblioteki zostały wpisane w zadania priorytetowe. Z wielką radością i dumą społeczność akademicka UKSW przyjęła informację, że została uruchomiona zawansowana technologicznie biblioteka cyfrowa w oparciu o system KOHA, który usprawnił zamawianie i wypożyczanie książek. Wydarzenie to niewątpliwie należy postrzegać jako konsekwencję otwartości kierownictwa i pracowników Biblioteki już od czasów ATK na innowacyjne rozwiązania. Ze względu na rozwój technologii i nowe podejścia do funkcjonowania bibliotek

system ten został zmieniony. W roku 2022 r. trwało wdrożenie nowego systemu bibliotecznego oferowanego przez Bibliotekę Narodową w ramach programu Omnis. Efektem wdrożenia nowego systemu jest dołączenie Biblioteki UKSW do ogólnopolskiej sieci bibliotecznej, w której zbiory systemu biblioteczno-informacyjnego UKSW zyskały znacznie szerszą widoczność. Centralny katalog umożliwia precyzyjny wgląd w dostępność zasobów oraz poprawia efektywność korzystania z nich.

Rozwój Biblioteki był wielokrotnie doceniany przez podmioty zewnętrzne. Ostatnią z wyróżnień jest nagroda Wydawnictwa PWN wręczana instytucjom szczególnie wyróżniającym się w rozwoju e-czytelnictwa. Biblioteka Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie zdobyła wyróżnienie w kategorii „Największy przyrost zasobów IBUK Libra”. 18 kwietnia 2024 r., podczas dorocznego spotkania Akademii Dyrektorów Bibliotek, z rąk prezesa Grupy PWN nagrodę odebrał dr Jakub Kowalski, zastępca Dyrektora Biblioteki UKSW, która oferuje obecnie ponad 4 tysiące tytułów książek elektronicznych wydatnie wspierających proces dydaktyczny i działalność naukową pracowników i studentów.

Rozwój Biblioteki, jaki dokonał się na przestrzeni tych kilkudziesięciu lat był możliwy dzięki ofiarnej pracy zatrudnionych tam osób, ich kwalifikacjom i głębokiemu przekonaniu, że jest to możliwe. Niektórzy z nich odeszli już do Pana i pozostają w naszej pamięci. W przeciągu wspomnianego czasu zmieniali się dyrektorzy Biblioteki. W 2013 roku na emeryturę odszedł p. Piotr Latawiec. W kolejnych latach funkcję kierowniczą sprawowali dr hab. Katarzyna Materska (2013-2018), mgr Tomasz Winiarski (2018–2024), wspierany pracą p. dr Jakuba Kowalskiego, a od bieżącego roku mgr Jolanta Białkowska, która od wielu lat pełni równocześnie funkcję przewodniczącej związku zawodowego „NSZZ Solidarność - UKSW”. Naturalnie nastąpiła wymiana kadr. Przybyło nowych pracowników. Pod wpływem rozwoju technologii zmienia się sposób korzystania z zasobów bibliecznych. W opracowaniach naukowych coraz częściej pojawiają się źródła internetowe. Niezależnie od zmieniających się osób i uwarunkowań ważna jest świadomość, że Biblioteka jest „sercem uczelni”.

Wnioski, podziękowania i życzenia

W tych krótkich wspomnieniach nie sposób uwzględnić wszystkie wydarzenia. Jestem pewien, że część z nich będzie przywołana w retrospekcji innych osób związanych z naszą

uczelnia, a w szczególności z Biblioteką ATK/UKSW. W prowadzonej refleksji przebija przede wszystkim fakt, że siłą każdej jednostki administracyjnej czy instytucji są ludzie - kompetentni, oddani, integrujący się zarówno z bezpośrednim miejscem pracy, jak i szerszą strukturą, w naszym przypadku z uczelnią mającą swą główną siedzibę przy ul. Dewajtis 5. Chciałbym podziękować wszystkim pracownikom Biblioteki, których spotkałem na różnych etapach mego naukowego rozwoju i funkcji administracyjnych pełnionych w naszej Alma Mater. Jakkolwiek w wymienianiu osób z imienia i nazwiska ograniczyłem się tylko do niektórych, pełniących funkcje kierownicze, to pozostały mi w pamięci spotkania z innymi pracownikami, od których doświadczyłem wiele serdeczności i pomocy. Dziękuję za to, że stanęliście na mojej drodze rozwoju naukowego i byliście razem ze mną w budowaniu UKSW jak nowoczesnego uniwersytetu przyszłości. W sposób szczególny dziękuję za zaangażowanie w informatyzację i cyfryzację zasobów Biblioteki, dzięki czemu włączyliśmy się w budowanie nowoczesnej infrastruktury i ruchu „open science”, otwierającego zupełnie nowe możliwości dla społeczeństwa wiedzy.

Do podziękowań dołączam najlepsze życzenia zdrowia, szczęścia i pomyślności każdemu z pracowników, w życiu osobistym i zawodowym. Jeśli chodzi o ten drugi wymiar życzę, by wasza praca była doceniana przez studentów i pracowników. Byście byli dumni, że tworzyacie miejsce, które jest „sercem uniwersytetu”, angażując swój talent i doświadczenie, podnosząc kompetencje i realizując swoje zawodowe marzenia. Zgodnie z przyjętą wiele lat temu Misją Biblioteki UKSW w Warszawie niech to będzie tętniące życiem centrum edukacji, informacji i kultury, wykorzystujące w przekazie wiedzy najnowocześniejsze formy i narzędzia, zgodnie z oczekiwaniami i potrzebami kadry naukowej, studentów i użytkowników zewnętrznych.